М. Ципін.

ЧЕРВОНА ҐВАРДІЯ НЕБЕЗПЕКОЮ ДЛЯ НІМЕЦЬКО - АВСТРІЙСЬКОГО КАЙЗЕРИЗМУ.

(М. Ципін є першим фаховим дневникарем з поглядами російської робітничої кляси. Він перебував в Росії від 4 липня 1917 до 1 мая 1918. Він з'їздив цілу Росію: був в Петрограді, Москві, на Україні і в Сибірі. Він повернув до Америки з богатим матеріялом про російську революцію, провідників совітів, червону армію, революційну пропаґанду в ворожих краях).

Нова червона армія.

Нова армія, яку зорґанізувало большевицьке правительство в Росії, буде для німецької автократії найбільшою небезпекою, яка взагалі істнувала колибудь. Ся армія є орґанізована для борби за ідеал, а тому власне вона і буде небезпекою для автократії всюди, позаяк буде боротись дорогою виховавчо-просьвітною в додатку до тих міліонів карабінів, машинових і полевих армат, які находять ся тепер виключно тільки в її руках.

Зародком сеї великої армії є червона ґвардія; сї відважні громади пролетарських войовників почали своє істноване єще за часів Керенського, коли то фабричні робітники переста ли довіряти тимчасовому правительству. Було много причин для зорґанізованя червоної ґвардії і причини сї істнують й по нинішний день. Буржуазія пробувала квестіонувати права робітників, стараючись позбути ся нових форм самоуправи. Навіть самий Керенський був в підозріню.

Початок орґанізованя армії в фабриках.

Заводові і фабричні робітники в Петрограді розпочали формоване перших компаній і полків червоної ґвардії, задержуючи їх екзистенцію, як чисто фабричних одиниць. О скільки мущини і женщини в даній фабриці були в вистарчаючім числі для сформованя подібних компаній, вони відбували свої вправи і їх числило ся як представителів тої фабрики. Декотрі фабрики зорґанізували по два або і три полки червоної ґвардії. Ріжниця полу не грала ніякої ролі від самого початку орґанізованя червоної ґвардії. Тут не було спеціяльних жіночих баталїонів. Робітниці йшли в рядах разом з мущинами і в кождім випадку і при кождій крівавій акції бороли ся з великою відвагою проти контр-революції.

Війська червоної ґвардії мають образованих офіцирів з старої армії, на котрих звірило ся революційне правительство. Вони вправляли червоно ґвардійців еще перед большевицькою революцією в падолистї минувшого року. Команду над червоною ґвардією віддано в руки комітету оборони революції, що складав ся з представителів петроградських фабрик.

Відтак за роботою Петрограду пішли всї промислові міста і на провінції. Нинї армії червоної ґвардії находять ся вже по цілій Росії, всюди ведуть за взятий бій з контр-революцією і є великою небезпекою для німецької автократії.

Ся армії в революційній Росії дуже зростає з кождим днем і під кождим зглядом є армією новою.

Цілковитих змін доконано при формації кождої компанії. Навіть ті свобідні відділи, що симпатизували з червоною ґвардією і большевицьким правительством були розвязані і зреорґанізовані. Така реорґанізація була потрібною на те, щоби усунути всякі деморалізуючі впливи. Стати членом червоної ґвардії є так само тру дно, як трудно є стати членом високої тайної служби. Бажаючий вступити в члени червоної ґвардії мусить мати рекомендацію двох людий, котрі знова мають довірє революційного правительства. Є визначений спеціяльний комітет для іспитованя вступаючого кандидата і переводить ся ґрунтовне слїдство діяльности кандидата підчас революції. Ніякий зрадник революції не перейде незамітно через слїдчий комітет.

Незрівнані в борбі.

Відвага полків червоної ґвардії є незрівнаною в сій від чотирох лїт треваючій війні.

Молоді мущини і женщини червоної ґвардії виріжнили ся в борбі з ворогом так внутр як і вні Росії від самого початку зорґанізованя сеї армії. На кілька днів перед змушенем совітського правительства підписати берестьлитовську мирову угоду, велика армія молодих женщин і мущин спішила на фронт, щоби боронити свою революційну державу. Одначе вони були здержані старою втїкаючою армією з окопів бою. Між червоною ґвардією, бажаючою обороняти край а дезертирами з фронту прийшло подекуди до крівавих боїв.

Коли лїтом 1917 р. козацький полковник Дутов розпочав в Екатеринбурґу контр-революцію, маючи в своїх руках місто і кілька поблизьких сїл, місцеві совіти зорґанізували нагло малі відділи червоної ґвардії. Ся маленька армія зорґанізована з селян і робітників виказала в борбі з контр-революцією нечуваний доси в історії героїзм. Після пятьох днів завзятих боїв до армії червоноґвардійців прилучили ся ще й козаки, що повертали з фронту, щоби очистити козацький край від пятна контр-революції Дутова і його війська та показати, що козаки не все були проти селян і робітників.

Показали велику відвагу.

Ще більшого геройства доконала червона ґвардія в місті Іркуцку, в середині січня с. р. Малий відділ червоної ґвардії став до борби з переважаючим числом козаків, димісіонованих офіцирів і селян з мілїтарних шкіл. Борба вела ся протягом чотирох днів і була всяка правдоподібність, що контр-революція побідить, а одначе так не стало ся. Жовнїри, що були стаціоновані в Іркуцку не брали участи по ніякій стороні. Але за те селяни, нераз навіть з дуже далеких сїл узброївшись хто чим міг, йшли боронити й ратувати своїх братів робітників і совітів. Доперва коли побіда перехиляла ся вже на сторону червоної ґвардії, стаціоноване військо в Іркуцку стануло по стороні робітників. Селяни завсїгди були і є по стороні червоної ґвардії.

Селяни є льояльні червоній ґвардії.

Таку саму льояльність для червоної ґвардії виявили селяни в Благовіщеньску, де йде торговля селян з рибаками. Контр-революціонери держали се місто в своїх руках через цілий тиждень, арештуючи всїх членів совіту. Заки червона ґвардія вспіла прибути з внутр Сибіру, селяни з дооколичних сїл повстали і цілковито побили контр-революціонерів. Я був сьвідком богатьох революційних сцен підчас моєї поїздки по Росії, — одначе ніде не бачив я чогось подібного до тої масакри, яку устроїли селяни в Благовіщеньску над контр-революціонерами.

Скоро тільки прибула червона ґвардія, сейчас завела в місті порядок.

Має добрих офіцирів.

Троцький покликавши провадити червоною ґвардією офіцирів старої армії, дав революційній армії много знаменитих офіцирів. Много ґенералів і офіцирів низшого степеня жертвували самі свої услуги совітам. Минувшину кождого офіцира розслїджує спеціяльний комітет. Єсли на котрого офіцера паде найменше підозріне, що він може стати контр-революціонером, тоді найменший його крок є слїджений комітетом і представителями совіту, щоби він не міг розпочати ніякої акції проти совітського правительства.

Окрім жовнїрів найбільшого довіря з старої армії, червона ґвардія принимає в свої ряди новий елемент, який ніколи не був ще під оружем. Найменший замах на їхні революційні права находить їх завсїгди готовими до борби до послїдної каплї крови. Помимо того, що червона армія не є ще піднесеною до бажаного числа, а вже дала Німцям до пізнаня свою ненависть і опір лучше чим стара російська армія на фронті.

Дуже можливо, що для німецько-австрійської держави є далеко небезпечнїйшою пропаґанда червоної ґвардії, чим її кулї. Російська червона ґвардія веде сю пропаґанду майже без коштів для свого правительства.

Кождий звичайний робітник — член червоної ґвардії хотяй менше сьвідомий від своїх провідників, одначе є дуже добре поінформований що до своїх прав. Він вірить в революцію, його прості методи висловлюваня своїх поглядів припадають легко до переконаня другим. Вистарчить кількох червоно-ґвардійців, щоби в українськім або кавказькім селї зорґанізувати сильний відділ проти Німців. Червоноґвардійці йдучи орґанізувати села, узброюють ся запасами лїтератури, писаної зрозумілим стилем для селянина.

Червона ґвардія підриває силу Австрії.

Пропаґанда червоної ґвардії обнимає не тільки Україну, вона продерла ся і до Австрії і там ширить ся як зараза по цілім краю. В Росії кождий є того переконаня, що Австрія дуже скоро буде обезсилена у війні, позаяк там пропаґанда червоної ґвардії викликала вже цїлий ряд страйків, а невдоволене серед славянських елементів щораз більше зростає і вони не будуть воювати на фронті.

Революційна аґітація червоної ґвардії ширить ся і в Німеччині. В Росії кождий про се знає, що перед заключенем берестьлитовського договору, Німці потерпіли дуже богато з причини великих страйків, які були результатом впливу російської революції — "мир без анексій, без відшкодованя і право народів на самоозначенє".

Так, помимо всего, большевики, котрих контр-революціонери зачислили до німецьких аґентів, роблять свою велику частину для алїянтів, хотяй не завсїгди з причин на добро алїянтів, але з своїх власних.

Збудоване нової революційної армії є великою задачею. Зорґанізоване міліонової армії в Злучених Державах в протягу одного року уважає ся мілїтарними знатоками майже чудом. Одначе в Росії все є здїйснене. Революційне правительство мусить бороти ся з ворогом внутрішним тоді, коли орґанізує велику армію до борби з кайзером і його юнкрами.

ВІННІПЕҐСЬКІ РОБІТНИКИ ЗА ШІСТЬ-ГОДИННИМ ДНЕМ ПРАЦІ.

На конґресі канадійських робітників поставлять також домаганє, щоби вся молодїж учащала примусово до школи аж до 18 року житя.

Вінніпеґська "Трейд енд Лейбор Кавнс'л" на своїм послїднім засїданю рішила офіціяльно підприняти акцію установленя в Канадї шість-годинного дня працї і робочого тижня, що числив би тільки пять днів. Рішено також домагатись переведеня реформи відносно школи, щоби всї дїти обовязково учащали до школи аж до 18 року житя. Сї і много инших пропозицій поліпшеня долї робітничої кляси будуть внесені і переговорювані на загально канадійськім конґресї юнійних робітників, який правдоподібно відбуде ся незабаром в Вінніпеґу.

Вивязалась дискусія.

По принятю резолюції відносно дїточого віку і школи вивязалась горяча дискусія. Mrs. Армстронґ заявивши, що вона вповні симпатизує з поліпшенем шкільного вихованя робітничих дїтий, додала, що "Трейд енд Лейбор Кавнс'л" взяла ся до справи з мильного боку. "Як можливо в нинїшних обставинах" — сказала вона — "звичайному робітникови посилати своїх дїтий до школи аж до 18 року житя? Аби се уможливити, треба, щоби батько роди ни міг заробляти стільки, щоби був в спромозї держати своїх дїтий дома. Нинї воно є неможливим, бо старші дїти, щоби не бути тягарем сїмї, приневолені покидати школу і йти до працї. Перше потрібно щоби леґіслятура зарадила сему, а відтак думати про шкільний вік наших дїтий".

Майже тої самої думки був також Д. Емері, який заявив, що "робітничі дїти з голодними жолудками не можуть користати зі шкіл, бо мусять йти до працї, а через се і їх дальше шкільне вихованє є перерване".

Шість-годинний день працї.

Відтак А. С. Гей поставив слїдуюче внесенє, яке було принято одноголосно:

"В виду того, що по укінченю війни демобілїзація армії і замкнене амуніційних фабрик спричинять на робітничім ринку великий хаос безробітя і що до сеї пори не зроблено ще нїчого щоби сему запобічи,

"Длятого постановляємо, що би конґрес юній цїлої Канади взяв сю наглу справу під розвагу і сейчас підприняв кроки для проголошеня шість-годинного дня працї по пять днів в тиждень для робітників цїлої Канади, щоби тим похлонути надвишку робітників і недопустити до безробітя".

Бажають переорґанізувати юнії.

Після дискусій над иншими справами, які дотичать робітничого руху, принято також слїдуючу резолюцію:

"В виду того, що в минувши ні капіталїстична кляса в Канадї уживала преріжних способів, щоби побивати робітників в їх боротьбі о кращі житєві условини;

"В виду того, що теперішна форма ремісничих орґанізацій кладе нас в таку позицію, що капіталїстична кляса має спромогу побороти нас в кождім нашім дїлї яке би ми не почали відносно поліпшеня нашого житя, длятого постановляємо:

"Щоби домінїяльний конґрес юній піддав під голосованє все го членьства питанє про переорґанізованє канадійського робітничого руху на основі модерної і научної індустріяльної орґанізації; і єсли така резолюція буде переголосована і принята, щоби тодї були назначені комітети від кождої індустрії для опрацьованя нової конституції".

Канадійське робітництво є завсїгди з алїянтами.

До Вінніпеґу приїхав з Оттави президент канадійських "трейд-юній" Дж. С. Вотерс. В середу вечером він виголосив в "Лейбор Темп'л" свою промову відносно канадійського робітництва і війни. Він заявив, що зорґанізовані робітники Канади завсїгди помагали алїянтам. Щоби виграти війну — говорив він — треба щоби кождий робітник зробив свою частину. Він заявив ся проти конскрипції працї. Єсли між робітництвом і правительством є сварнї, то лише тому, що в часї теперішної крізи робітники бажають аби всї приватні підприємства були в руках правительства. Правительство Злучених Держав зробило вже в сїм напрямі великий крок вперед, одначе в Канадї сего не зроблено, бо Канада не має президента Вилсона, — сказав Вотерс.

На прикінцї своєї промови він заявив, що в недалекій будуччинї Вінніпеґ стане провідним центром робітничого руху цїлої Канади.

ПОШУКУЮ

свого товариша Гаврила Порхілу, з села Ілинець, пов. Снятин, Галичина. В роках 1912 і 1913 він перебував в Ванкувер, Б. К. З початком 1914 р. виїхав до Curlew, Wash., U.S.A. Хто би про него знав або він сам, хай зголосить ся на адресу:

Joe Roshko
2227 — W. 11th, St.
67) Cleveland, Ohio, U.S.A.

ФІНЛЯНДІЯ НА ВУЛЬКАНІ.

(По здавленю революції "червоних").

Поверховно Фінляндія є спокійна, але в дійсности край сей находить ся немовби на вулькані, бо в нїм панує найзавзятїйша клясова ненависть. Побиті соціялїсти, по найбільшій части як плїнники, працюють при публичних роботах, під сторожию з наїженими баґнетами, або повтїкали в лїси та в далекі міста від своїх домів. Знова инші соціялїсти і їх сїмї ходять з затисненими зубами, думають про свої сховані карабіни, динаміт і машинові карабіни і ждуть на хвилю відплати своїм ворогам.

Автентичні вісти про страшні надужитя, поповнювані білоґвардійцями (буржуазне військо), взагалї про масове мордоване робітників, щораз більше доходять до Швеції.

Фінляндське правительство зорґанізувало тайну полїцію з головною кватирою в Гельсінґфорсї, цїлковито таку саму, як була колись в Росії, за часів реакції. Ся орґанізація, що називає ся "охраною", руководить тепер армією шпіонів, котрі розсїяні по цїлім краю, щоби поширювати терор. Їх спеціяльністю є вислїджувати свояків тих "червоних" повстанців, котрі не були арештовані.

Велике число сих послїдних ховає ся по лїсах та примирає з голоду. Сї утїкачі живлять ся тільки рибою та птацтвом; ночами вони підходять до селянських хат і благають у селян поживи. Сїльським парубкам обіцює ся великі надгороди за вказуванє місця перебуваня сих утїкачів. Розстрілює ся навіть господині домів, єсли на них впаде найменше підозрінє, що вони помагали утїкачам.

Теперішний сойм забрав всї паперові гроші, які видало правительство робітників. Теперішне (буржуазне) правительство обіцяло заміняти сї папери дійсними грішми, одначе по нинї нема найменших виглядів, які промовляли би за тим, що ті обіцянки будуть сповнені.

Преса постійно атакує алїянтів. Розуміє ся, все те робить ся в порозуміню з правительством. Головний правительственний орґан "Гу Вудстарсе лядет" стоїть на чолї сеї кампанії атаків. Є кілька правительственних дневників, які не представляють Америки инакше, як тільки як ворога Фінляндії. Єсли сеї брехнї за мало, вони тодї виступають з иншими оскарженями, представляючи алїянтів як таких, що за всяку цїну старали ся викликати революцію і інтриґи.

Поворот ґенерала Манерґайма до Штокгольму викликав в Скандинавії велике заінтересованє. Манерґайм не є приятелем большевиків, але є великим ворогом ґерманізації Фінляндії. Фінляндські противники монархізму потребують в сю пору такого сильного популярного вожда як ґен. Манерґайм.

Щоби завести в Фінляндії монархію, треба розпочати між темним народом сильну кампанію — і правительство вже її розпочало. Є много ознак, що правительство, аби запевнити себе перед поновною революцією і наклонити публичну опінію до монархізму, з розмислом переводило і переводить страшні репресії проти повставшого пролетаріяту чи як там загально називають проти "червоних".

Републиканцї знова вірять в те, що через людське обходженє ся можна погоїти рани і повязати всї партії разом. Лїґа народовців постановила співдїлати для ширшої і глубшої епохи свободи. Мотто сеї лїґи звучить: "Фінляндія для Фінляндії", з дальшим запевненим розвитком, незагроженим зі сторони заграничної інтервенції.

Се тільки що до партій буржуазних. Одначе в серцях широких мас народу, а головно фінляндських соціялїстів є скрите инше мотто, а іменно: "Фінляндія для фінляндського пролетаріяту і фінляндського селянства". І яких заходів та репресій фінляндська буржуазія та німецько-фінляндські монархісти не вживали би, яких штучок єдности не видумували би, фінляндський пролетаріят і бідне селянство не відступить від клясової борби, не піде на ніяку згоду з своїм ворогом — буржуазією.

Р. П.

ҐОМПЕРС В МІСІЇ ДО ЕВРОПИ.

Президент Американської Федерації Працї, Самуель Ґомперс, відїхав до Британії в цїли поборюваня радикальних елементів при наближаючих ся виборах. По його відїздї проголошено в Ню-Йорку цїль його місії.

"Президент Ам. Федерації Працї, С. Ґомперс, відїхав до Европи, щоби поборювати радикалів під проводом Артура Гендерсона і тих соціялїстів, що бажають сейчас мира. Артур Гендерсон, провідник британських робітників, плянує ви брати до парляменту 400 робітничих послів, стати премієром і заключити як найскорше загальний мир.

"Президент Ґомперс відїхав до Европи, щоби переговорити з британським конґресом трейд-юній і інтер-алїянтською конференцією справу війни і здобути як найбільше поперте для плянів Вилсона побити Німеччину і недопустити до компромісової мирової угоди.

"Пан Ґомперс буде виступати проти пропаґанди німецьких соціялїстів під проводом Лїбкнехта і проти всїх других радикальних елементів в Европі, які готові піти на компроміс з Німеччиною і заключити як найскорше загальний мир. Проти всїх тих радикалів, котрі виступають проти воєнної програми президента Вилсона, а яку приняла Американська Федерація Працї, пан Ґомперс буде бороти ся до кінця".

ПОШУКУЮ

свого брата Андрія Лупула з села Оршівцї і свого товариша Стефана Гайванюка, з села Дубовець, оба з повіту Кіцмань, Буковина.

Хто би про них знав або они самі, хай зголосять ся на адресу:

Nick Lupul
70) North Regina, Sask.

ДУМКИ АМЕРИКАНЦЯ ПРО РОСІЮ.

Ню-йорська ґазета "Роботнік Польскі" подає цікаві вискази професора Едварда Роса про теперішну Росію. Професор Рос, пише вона, тільки що повернув на днях з Росії і приніс американським капіталїстам і середній клясї деякі слова осторогу. "Не треба думати, — говорить др. Рос в своїй книжцї п. з. Повстаюча Росія — що Злучені Держави з їх полїтичною демократією будуть свобідні від анти-капіталїстичної аґітації. Російська революція буде мати величезного значіня вплив на рухи в цїли радикальної зміни суспільних обставин у всїх инших краях. Єсли власть пролетаріяту вдержить ся в Росії, — говорить він — і не доведе до економічної крізи, робітнича кляса у всїх промислово розвинених краях стане дуже скоро незадоволеною з нинїшного суспільного ладу. А по війнї, невдоволенє з пануючої протисуспільної фільософії, що охороняє буйні права приватної власности, буде дуже скоро поширювати ся... От се є власне виясненем тої шаленої ненависти до російської революції, що проявляла ся в цїлім капіталїстичнім сьвітї.

Капіталїст не прийде вже нїколи до власти в Росії. Росіяни мають велике замилуванє до кооперації. За кілька лїт зорґанізовано там около 30 тисяч кооперативних союзів. З сего можна бачити, що між селянами панує дух кооперативного продукованя. Єсли би одначе зі згляду на досьвідченє і адмінїстраційні здібности промисловець був знова допущений вести підприємства для приватного зиску, то будьмо певні, що так довго, як будуть істнувати совіти, він не буде міг провадити ся так, як се робить він в краях, де його кляса потайки контролює суспільні права. Не буде він паном, а тільки тим, котрий служить.

Др. Рос говорить, що большевицьке правительство далеким є від анархізму; воно держало за його побуту в Росії лїпший порядок нїж істнував колибудь від упадку царату.— Большевицькому правительству шкодила найбільше інтелїґенція. Скоро тільки совіти забрали власть в свої руки, інтелїґенція почала орґанізувати проти них бойкот. Др. Рос думає, що всї перешкоди поволи зникнуть і нема великої небезпеки, щоби новий лад був спаралїжований через брак інтелїґентних людий до веденя державної машини.

ДОПИСИ.

ДО ЧОРНОРОБІВ!

Сновфлейк, Ман.

Товариші робітники! Були часи, що ми давались отуманювати всякими галапасами і деришкірам, котрі підшиваючись під національну фанку навдали на нас сїти мов ті павуки, з котрих не легко було вирватись. Та вже настав час, що сїти мусять пірватись, і хоч як старають ся наші "опікуни" заманити нас на роздорожє, їм се не удаєть ся.

Они най будують церкви з залежними, незалежними - жонатими або й без жадних попів, то нас не заманять туди. Ми вже пізнали, що всї попи на одно копито роблені, ріжниця між ними така, як між ковалями, що один гартує зелїзо на мягко, а другий на твердо. Ми будували церкви тисячами лїт тай вже переконались, яка і кому з них користь, тепер попробуймо щось иньшого збудувати а іменно: збудуймо Український Робітничий Дім в Вінніпеґу, котрий заступить всї церкви з будками, бо лише там почуємо слово правди.

Дїло вже розпочате, тож не отягайтесь, братя робітники, а жертвуйте хто що може на Робітничу Сьвятиню, котра буде сьвідком нашого відродженя.

Отсе посилаю жертви кількох товаришів робітників, що зложили на мої руки. Датки хоть малі, але ми еще не закладаємо рук — будемо старатись на далї помагати що змога з вірою, що Дім буде до осени укінчений.

А ви, пани академики і "просьвітителї" народні, будуйте независимі церкви!

Юрко Лищак.

КАТОЛИЦЬКОМУ ДОПИСУВАТЕЛЕВИ З ПОРТЕДЖ ЛЯ ПРЕРІ.

У відповідь на поміщену якимось невідомим дописувателем з Портеджа ля Прері допись в "Канадийськім Русинї" скажу насамперед те, що не відомий автор дописи бачить чужі під лїсом, а не бачить свого під носом. Ви, дописувателю, напишіть лїпше, кілько ваше Т-во ім. Шевченка поповнило злочинів, помимо того, що воно носить назву "просьвітне". Де найбільше полїція вязала авантурників, як не в вашій католицькій болїдї? Ану признайтесь!.. Я не потребую тут хвалити віддїл У.С.Д.П. в Портедж ля Прері, бо тамошне і дооколичне населенє бачить поступ, бачить роботу в Т-ві "Зоря". Що до віри і злуки віддїлу з вами, то віддїл в Портедж не може лучитись разом з вашою здеморалїзованою бандою, а се тому, що коли вже робітник вирвав ся з подібної баюри, то раз на завсїгди є осторожним і нїколи в ню не вертає. Що до "Нар. Дому", то се вже маленький Івась розбере, що коли істнує яке товариство, то й мусить мати якийсь будинок, де могло би приміститн ся. А перемінювати назву Т-ва нам можна і десять разів, се вже наша річ. Коли дописуватель хоче лїпше довідатись про положенє віддїлу У.С.Д.П. і його членів, то хай зайде до льокалю і там отримає відповідь. Між иншим дописуватель пише, що наші представленя були йому не в смак. Кожда сорока своє гнїздо хвалить, тому я йому й не дивуюсь. — Що знов до смаку, то дуже можливо, що в дописувателя його дуже стільки, що в безроги до помаранчі. Що знов до бесїдника, про котрого пишете, дописувателю, що зібрав поверх $200.00, то я певний, що кождий людина знає, що в Вінніпеґу будує ся Український Робітничий Дім, на будову котрого й пішли зібрані тов. Княжевичем гроші. Всї жертви з Портедж ля Прері на будову Укр. Роб. Дому в Вінніпеґу були проголошені в "Робочім Народї", отже ви нїчим не докажете, що гроші не пішли в призначене місце. Тим товаришам робітникам в Портедж ля Прері, що жертвували свої датки на будову Укр. Робітничого Дому в Вінніпеґу належить ся честь і дяка, що вони зрозуміли вагу Укр. Роб. Дому і помогли так великому дїлу. — А на другий раз, як дописуватель буде що писати до свого "К. Р.", то перше най представить в правдивім сьвітлї себе і своє товариство, а вже аж потім звертає увагу на другому свою увагу. А що до вашого зазиву, щоб лучити ся разом з вашою бандою, то я скажу, що се болоб низше нашої чести. Ви працюєте не для добра робітників, але для добра Будки і йому подібних.

М. Рурак.

ARCHIVES OF ONTARIO
TORONTO